

Grību mets

Mama sakydava nu sena
„Atsēminkēt, vakā mona,
Je šiaurēs viejo perkūns sobildies,
Tou rodēni gera grībā ožderies“.
Pabērē gaidelē ligo gintars pajūrie,
Sosēbiegosēs ēr vēstelēs i būrieli,
Raudonēkā, kāp napaleuona kareivē –
Keporēs rausvas, baltas kelnēs.
Marguoms koskeliems apsēguobē pēinelēs,
Eiliems ēšsērēkiavosēs rodas goutelēs,
Pagal tāka gelsvė lepšiokā,
Pasiotpolkē šuok ēlgakuojē baltēkā.
Voje da pamatītē pavīks,
Kor po eglē sied baravīks...
Džiaugsmos šērđi švelnē gluosta, –
Pagatavs kazuoka šuoktē.